

בשמת fe רזבי נחמן

לזכרון נצח מורינו רבי ישראל בער אודסר, זצ"ל

סיפור השבוע

* מקום לידתו וישיבתו ונסיעתו וטלטוליו *

צ"ע (ג) וספר לי רבי שמעון הנ"ל שתכף אחר שפשה רבנו זכרוננו לברכה פני הכלה ביום חתונתו הלך מיד וקרא בפה בני הנעורים, ודבר עם כל אחד ואחד ביהירות, ונסה אותם בחכמתו היכן הם עומדים...

המשך מעבר לדף

חסד לאברהם

פסח הוא בחינת חסד ואהבה, בידוע, הינו בחינת אהבה והשתוקקות וכסופין דקדושה. כי אז היה עדין קדם קבלת התורה, וממילא אין יודעין כלל מה לעשות, ואזי העקר הוא רק כסופין והשתוקקות דקדושה, שגהו בחינת חסד, בחינת אברהם, בחינת פסח. ואחר כך, עלידי הפסופין אלו נעשין נקודות להאותיות, בבחינת "נקודות הכסף", ונצטרפין ונצטרין אותיות התורה לטוב, ואז זוכין להתגלות התורה, שגה בחינת קבלת התורה בשבועות. וכן הוא בכל אדם ובכל זמן, כי כל אחד מישראל, אפלו הפחות שבפחותים, צריך לקבל את התורה מחדש בכל דור ודור, כמו שאמר רבותינו ז"ל: בכל יום יהיו בעיניך כחדשים, הינו שצריך לקבל על עצמו מחדש בכל פעם על מלכות שמים ועל תורה. וכל אחד קדם שאוכה לאיזה התגלות בתורה ועבודת השם, שגה בחינת קבלת התורה אצלו, אזי צריך לזכות מקדם למדת החסד שהוא בחינת פסח, הינו להרגיל עצמו מאד בהשתוקקות וכסופין דקדושה, שיכסף וישתוקק ויתגעגע מאד תמיד, מתי זוכה לצאת ממדרגתו הפחותה והשפלה ולכנס אל הקדושה באמת ולשוב אל השם יתברך. וצריכין להוציא בפה ממש הפסופין ונעניעים הנ"ל, וכפי השתוקקות והכסופין דקדושה שהיו לו, כן זוכה אחר כך באמת שיתמלא רצונו, שאוכה לקדם את כל דברי התורה באמת, שגה עקר בחינת קבלת התורה שבכל דור (הלכות דם - הלכה א, אותיות א ב לפי אוצר היראה - פסח ספירה אות צג).

תג פסח

* מתוך ספר לקוטי הלכות *

מה נשתנה

בלי לפסח מאיר אור האין סוף באור גדול, שעלידיה היתה הגאלה. אך ארעל פרכו בהכרח שיהיה איזה צמצום, בכדי שנוכל לקבל האור בהדרגה ובמדה. וזה בחינת השאלות ששואלין הבנים בפסח, כי השאלה והקשיא היא בבחינת הסתרת הידיעה, בחינת צמצום, בכדי שלא יתלהב האור יותר מדי. אך ארעל פרכו צריך שתהיה השאלה בדרך חכמה, בבחינת שאלת הבן חכם שמודה בכל התורה, אך שהוא שואל על מה הכל מרמז; אבל חליה לשאל כבן רשע, כי צריך להיר בנפשו שלא יהיה הצמצום בבחינת הסתרת פנים מהשם יתברך, רחמנא לצלן; אך אדרבא, עקר הצמצום צריך להיות בכדי שעלידיה זוכה להמשיך אור האין סוף בלבו בהדרגה ובמדה, בבחינת תקוה, שגה עקר השלמות (עיינ יראה, אות ל; הלכות תפילת המנחה - הלכה ז, אות נא לפי אוצר היראה - פסח ספירה אות מז).

יציאת מצרים

עקר טמאת וזקמת מצרים היא אמונות פגניות וכפירות שנמשכין מזהמת הנחש. וזה עקר יציאת מצרים ומתרתורה שבכל דור, הינו לזכות לאמונה שלמה, שהיא יסוד כל התורה, כמאמר רבותינו ז"ל; כי עקר גדול האמונה הוא עלידי העצות, שגה בחינת תרי"ג עטין דאורייתא, והתורה נקראת עצה, שעלידיה נתגדל ונשלם האמונה הקדושה. אך מחמת שעקר התגלות העצות הוא עלידי האיש תבונתו, שאוכה לצחצח נשמתו עלידי אכילתו ופרנסתו שמשויך עלידי המשכת רוחניות אלקות לתוך צמצומים, כמבאר

גאלת עולם

עקר יציאת מצרים שבכל דור ובכל אדם ובכל זמן הוא לזכות לצאת מזהמת הנחש, שעלידה יהיה גלות מצרים וכל הגלות, הינו לזכות להנצל מעצת רשעים והחולקים והמונעים מנקדת האמת ומהפכים דברי אלקים חיים ואומרים לרע טוב ולטוב רע וכו', ולזכות לקבל ולקדם עצת צדיקים, שהם עצות קדושות הפולין ונמשכין מתרי"ג עטין דאורייתא, שהוא בחינת קבלת התורה בשבועות, שעלידיה זוכין לאמונה שלמה ולגאלת עולם (הלכות פסח הלכה ז לפי אוצר היראה - פסח ספירה אות עד).

מצה ואפיקומן

אכילת מצה בפסח, וכן אכילת האפיקומן הנקרא צפון, הכל הוא אכילה קדושה ונפלאה מאד, שאוכה עלידה להארת הרצון, וגם ליראה טובה וקדושה, שאין להיראה פסולה שהוא בחינת עצבות, בחינת יגון ואנחה, שהם בחינת חמץ ושאור שום אחיזה בה, רק יראה ברה ונקיה, בחינת "יראת ה' לחיים" (הלכות פסח - הלכה ט, אותיות א ב לפי אוצר היראה - פסח ספירה אות עז).

כל מה שמתגדל ומתפאר שם הצדיק יותר מתגדל ומתפאר שם השם יתברך ביותר. (קל"ב טו, רס.)

טוב להגיד ולשיר נ נח נחמ נחמן מאומן לזכות לכל הישועות

= הפצה וקרוב (חלק ב') =

שמעון והתחיל לדבר עמו גסרן בחכמה כאלו הוא רוצה חס ושלום הכלי עולם הזה. ורבי שמעון עמד משתומם ולא השיב לו כי הוא לא חפץ באלה. ענה רבנו זכרוננו לברכה ואמר אליו וכי אין אתה בן אדם מדוע אינך חפץ באלו הדברים של עולם הזה. השיב לו אני איש תם וחפץ בתמימות. ענה רבנו זכרוננו לברכה ואמר לו כפי הנראה שיהיה הברות גדול בינינו ואמר לו בלשון אשכנז סע האט אפנים אז מיר ועלון זיך קענען.

ואחר כך ספר לו רבנו זכרוננו לברכה שדבר עם אלו בני הנעורים ונסה ובחן אותם והנה הם רחוקים מהשם יתברך מאד, אף גם הם פגומים ובעלי עברה רחמנא לצלן.

ותכף הלך רבנו זכרוננו לברכה עם רבי שמעון על השדה ודברו יחד הרבה בעבודת השם בהשתוקקות גדול, ודבר רבנו זכרוננו לברכה לרבי שמעון דברי התעוררות הרבה שאין שום תכלית בעולם הזה כראם לפרש מתאוות עולם הזה ולעבד את השם יתברך, ובפרט אנכי שהיום יום חפתי ומוחלין לי כל העוונות, בודאי אני צריך לפשפש במעשי הרבה וכיצא באלה הדברים דבר עמו הרבה והלכנו יחד ודברו מזה עד החפזה.

אשרי הויכה ביום חפתי להשב על התכלית באמת.

ומאז והלאה נתקשר רבי שמעון עם רבנו זכרוננו לברכה והוא זכרוננו לברכה דבר עמו הרבה בהתעוררות גדול, והיה מדבר על לבו שעשה כמותו לפרש עצמו מן העולם לגמרי ולהתנגע ולטרם ולעסק רק בעבודתו יתברך. אבל רבי שמעון אמר לו אתם בודאי תזכו להיות צדיק מפרסם ואני חפץ להיות משמש אצלכם תמיד וכן הוה. אבל גם רבי שמעון היה איש כשר מפלג במעלה, כי שמעתי מפי רבנו זכרוננו לברכה בעצמו לפני כמה שנים, שרבי שמעון כבר שבר כל המדות רעות לגמרי ...

פעם הוכיח ר' ישראל את החברים בענין הפצת ספרי רבנו, ואמר שזה לא טוב, כי צריכים לחשב עצות ותחבולות אידך להפיץ את הספרים והדעת של רבנו (והחברים לא היו עושים זאת). והבר דבר עם ר' ישראל על אחד מהחברים שהוא דופק בדתות להפיץ ספרי רבנו, אמר ר' ישראל: "אשרי לו". אבל היה מוכן מהשיחה הזאת, שצריכים לחפש עוד עצות לטובת ההפצה. (תמוז תשנ"ג - מקור ברוך)

נשמע שאחד מהחברים התלונן בפני ר' ישראל שהדפיסו ספרי רבנו אך הכל במחשנים, וכמעט שלא מצליחים להפיץ אותם, כידוע קשי ההפצה באותה התקופה. ור' ישראל חזק אותו בדבוריו, שברוך ה' הספרים כבר נמצאים במחסן, ויבוא זמן שיופצו לאט לאט, וגם עכשו צריכים לשמח על כל ספר שהופץ.

אחד בקש הדרכה מר' ישראל לענין הפצת שלטים של 'נח', בארץ. התלהב מאד ר' ישראל וחזק אותו ביותר באמרו, שאם הוא היה יכול, היה מכתת עצמו לשים שלטים 'נח' בכל מקום. וכן פעם שבח את אותו החבר ואמר: "אשרי לו ולחבריו שמודיעים התכתת של רבנו הקדוש בכל מקום" (שבת תוכה תשנ"ד - ביהר). אמנם בפעם אחרת אמר שצריך לעסק בזה עם נטילת רשות.

פעם ר' ישראל ספר, שר' ישראל קרוזנר היה נוסע לאומן ומקרב שם אנשים לרבנו, ועלידיה הוא זכה להתקרב לרבנו הקדוש. (ענין בלקטי הלכות מערות ה', שאי אפשר להתקרב להשם יתברך אם לא עוסקים לקרב אחרים להשם יתברך).

על כן צריכין להזהר ביותר במ"ט ימי הספירה לומר תהלים בכונה, כדי לזכות עלידי תהלים לכל שערי תשובה הנ"ל, שהם כנגד ימי הספירה, שבהם אני צריכים לטהר מהקמתנו ולשוב אליו יתברך, כדי שזוהא יתברך ישוב אלינו בשבועות כנ"ל ולקטי מורד"ן תנינא, סימן עג.

עצות ותפילות

ספירה ושבועות, א' - ב'

על ידי התנאקות בשמחה בימי הפורים במחייאת כפים וברקדים, על ידי זה זוכים לקום מצות ספירת העומר בשלמות, ועל ידי זה זוכים לקבלת התורה כנגלה וכנסתר. הינו הן בקיום המצוות המבארות המפורשות בתורה, הן בהקנת הדעות האמתיות המרמזות ואינן מפורשות בתורה.

כל מה שאנשים מדברים בימי הספירה, אינם מדברים רק מענין ספירת היום. והאדם המביני הינו מי שהוא יודע ומביני אמת בסודות התורה ובחכמת הנבילה והוא יודע באמת מה מרמזת ספירה של כל יום, באשר יקשיב בשלמות, ישמע שמדברים רק מענין הספירה של אותו יום.

רבנו של עולם, ובני נא, ברחמיך הרבים, לקום מצות ספירת העומר בקדושה ובטהרה, ובלב טוב ובשמחה גדולה, עם כל פרטיה ודקדוקיה וכונותיה ותרי"ג מצות התלויים בה. ועל ידי זה נזכה להכניע ולשבר ולעקור ולכבול ולפתח הין עמלק מן העולם. (לקטי תפילות א' - מתוך תפילה י')

* ספירה ושבועות, ג' *

מ"ט ימי הספירה הם כנגד מ"ט שערי תשובה, שהם כנגד מ"ט אותיות שבשמות השבטים, שעלידי אלו האותיות והשערים אני צריכין לשוב בתשובה אליו יתברך. ושבועות הוא בחינת שער החמשים, שהוא בחינת התשובה, מה שהוא יתברך צריך לשוב בתשובה כבכול, דהינו שישוב אליו ברחמים. וכל אלו השערים זוכין להגיע אליהן ולפתח עלידי אמירת תהלים (ענין תשובה, אות לב).

רבנו של עולם, "זכור רחמיך ה' וחסדיך כי מעולם הפה". זכור נא החסד הנפלא והנורא אשר עשית עמנו, אשר הוצאתנו ממצרים בכח גדול ובכח חזקה, וגלית לנו אמתת אמתת אלקותך באור גדול ונפלא ונערב, ועשית אותות ומופתים גדולים ונוראים, כדי לגלות אלקותך ואחודותך וממשלתך אשר בכל משלה. ומאז קרבת אותנו לך לעם קדוש, והוצאת אותנו ממצרים שיערי טמאה, והכנסת אותנו במ"ט שערי קדושה, שהם מ"ט שערי תשובה הכלולים במ"ט אותיות שיש בשמות שבטריה. וברחמיך הרבים ציית אותנו לספר כנגד זה מ"ט ימי הספירה, כדי לטהר נפשות עמך ישראל מהקמתם, למען נזכה עלידי מצות ספירת העומר לצאת משמאה לטהרה, לצאת ממצרים שיערי טמאה ולכנס במ"ט שערי קדושה.

רבנו של עולם, מלא רחמים, ובנו בחסדיך העצומים לקום מצות ספירת העומר בזמנו בקדושה גדולה ובהתעוררות נפלא ונורא, שנוכה להתעורר עלידי קדשת מצוה נוראה הזאת לשוב אליך באמת, ולצאת מכל טמאותינו, לבשר מקרבנו כל מיני טמאות והמדות שנובק בנו עלידי מעשינו הרעים.

רבנו של עולם, רבנו של עולם, הושיענו בכל מיני ישועות. כי אתה יודע הכח של כל מצוה ומצוה, כמה גדול כחה להוציא אותנו ממקומות שנפלטנו לשם בעוונותינו הרבים ולקרבתנו אליך, ובפרט מצוה הזאת של ספירת העומר, שהיא הכנה לקבלת התורה, שהיא תחלת התקרבות ישראל לאביהם שבשמים, אשר נתת לנו מצוה הקדושה הזאת כדי לצאת ממצרים שיערי טמאה ולכנס למ"ט שערי

הקדושה. ובני במקום שאני שם עכשיו, שאזכה לקום מצוה הזאת בתכלית השלמות האפשרי לאיש בערכי לקום מצוה הזאת. ואתה תמלא רחמים עלי, ותעזרני ותושיעני עלידיה, ותוציאני מהרה משמאה לטהרה, מחל לקדש, מענין לשמחה, משעבוד לגאולה, ומאפלה לאור גדול. עד אשר נזכה בחג השבועות הקדוש, ביום החמשים, שאתה תשוב אליו ותפתח לנו שער החמשים הקדוש, ותשפיע עלינו רחמים גדולים וחסד עליון משם, באופן שנוכה לתקן הכל ולשוב אליך באמת תמיד: (לקטי תפילות ב' - מתוך תפילה ל"ז)

